

Directoraat-Generaal Wetgeving, Internationale Aangelegenheden en Vreemdelingenzaken

Directie Wetgeving

Postadres: Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

Aan de voorzitter van de Vaste Commissie
voor de JBZ-Raad van de Eerste Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20017
2500 EA DEN HAAG

Bezoekadres

Schedeldoekshaven 100
2511 EX Den Haag
Telefoon (070) 3 70 79 11
Fax (070) 3 70 79 00
www.justitie.nl

Onderdeel	Sector straf- en sanctierecht	Bij beantwoording de
Datum	10 oktober 2008	datum en ons kenmerk
Ons kenmerk	5567829/08/6	vermelden. Wilt u slechts
Uw kenmerk	140965.02u	één zaak in uw brief
Onderwerp	Kaderbesluit strafvonnisen waarbij vrijheidsstraffen of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen zijn opgelegd	behandelen.

Bij brief van 9 september 2008 heeft uw Commissie nog nadere informatie gevraagd over de huidige verdragsmogelijkheden voor de overbrenging van gevonnisde personen. Dit naar aanleiding van de gevraagde instemming met het ontwerp kaderbesluit inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op strafvonnisen waarbij vrijheidsstraffen of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen zijn opgelegd, met het oog op de tenuitvoerlegging ervan in de Europese Unie.

Uw Commissie wenst op één punt meer duidelijkheid en verwijst daarbij naar de passage in mijn brief van 12 augustus over de bereidheid van Duitsland, Frankrijk en Italië om gevonnisde Nederlanders over te dragen in relatie tot de toepassing van de omzettingsprocedure. Graag maak ik van de door uw Commissie geboden mogelijkheid gebruik om onduidelijkheden hieromtrent weg te nemen. Met voornoemde passage heb ik willen aangeven dat bepaalde landen niet bereid zijn gevonnisde Nederlanders over te dragen als vervolgens de opgelegde straf omgezet wordt in een straf die in Nederland gebruikelijk is (de omzettingsprocedure). Deze landen werken wel mee aan overbrengingen naar Nederland als de procedure van voortgezette tenuitvoerlegging wordt gevolgd. Overbrengingen van gevonnisde Nederlanders uit Duitsland, Frankrijk en Italië vinden dus wel degelijk plaats, zij het onder toepassing van de procedure van voortgezette tenuitvoerlegging.

Over cijfers hoe vaak het voorkomt dat een aanvraag tot overbrenging onder de huidige verdragsmogelijkheden door de verdragspartner wordt geweigerd, beschik ik niet. De tenuitvoerlegging van een buitenlands rechterlijk vonnis is immers primair een aangelegenheid van het land van veroordeling. Als dat land ervoor kiest de tenuitvoerlegging van een straf niet over te dragen, dan word ik daarover niet geïnformeerd.

Sinds de inwerkingtreding van de Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnissen (WOTS) in januari 1988 zijn door Nederland ongeveer 4400 verzoeken ontvangen. Er zijn tot op heden ongeveer 1500 veroordeelden naar Nederland overgebracht.

Over de redenen waarom in de huidige verdragspraktijk verzoeken om overbrenging niet worden ingewilligd, kan ik in algemene zin het volgende zeggen.

Gebleken is dat de procedure van overbrenging geruime tijd in beslag kan nemen. Dit heeft tot gevolg dat een verzoek om overbrenging alleen kans van slagen heeft, indien er een strafrestance openstaat dat langer is dan het minimum van zes maanden waarin het verdrag voorziet.

Het komt regelmatig voor dat verzoeken om overbrenging door de veroordeelde worden ingetrokken omdat hij in het land van veroordeling eerder in aanmerking komt voor vervroegde/voorwaardelijke invrijheidstelling dan, na overbrenging, in Nederland het geval zou zijn.

Ook komt het voor dat de overbrenging door Nederland wordt geweigerd omdat niet is gebleken dat de veroordeelde voldoende binding heeft met Nederland. Ik verwijs in dit verband naar de brief van 5 november 2007 over het beleidskader inzake de overdracht van de tenuitvoerlegging van buitenlandse strafvonnissen (Kamerstukken II 2007-2008, 31 200 VI, nr. 30).

Ook grote verschillen tussen de in het buitenland opgelegde straf en de toepasselijke maximumstraf in Nederland hebben er in het verleden toe geleid dat de overbrenging niet tot stand kwam. Binnen de EU speelt dit thans geen rol van betekenis meer.

Ten slotte kan soms aan de overbrenging in de weg staan dat als voorwaarde wordt gesteld dat eerst opgelegde boetes worden betaald.

De Minister van Justitie,